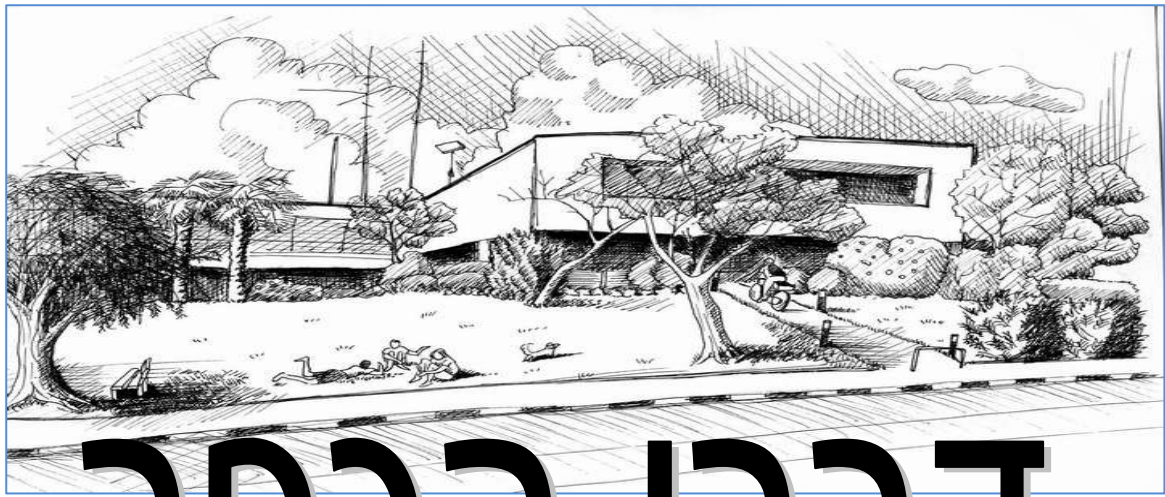

דברי הכפר

לפעמים אפשר, ואפילו צריך, לחשוב הפוך:

אם תקום עצבני **בבוקר** תגרום לזה שיהיה לך יום **רקוב**.
ואם **הערב** לא יהיה נחמד כנראה תרגיש **ברע**.
אפשר לראות שכל מה **שבוטל** זה **לטוב**,
ואפשר להבין את המאמינים **שחמש** זה בעצם **שמח**.
אם תרדוף **בצע** ידבק בך **עצב**,
כי כל ה **טעם** בחיים הוא להסתפק **במעט**.
אם יש בך **דחף** לא מובן סימן שיש בך **פחד**.
אדם שהוא אחד ל**אלף** ראוי להערכה כי הוא **פלא**.
אתה יכול לבחור בין **מר וחמוץ** או להיות **רם וצומח**.
ואל תהיה **שונא** תהיה **אנוש**!

גיליון מס. 2194 *י"ט באדר תש"ע * 5 מרץ 2010

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

פרנקי גליק	10.3	שי ויטהם	7.3
אדם בן חנוך	12.3	איתן משיח (נכד-סינה)	
קרן גדליזון		טל ושון שור (נכדים-ג'קסון)	
רננה דוארי (נכדה)		מיכאל ארנברג	8.3
רוי אב	13.3	דרור קולינס	
		ענר ניצן (נכד)	
		נעה אורן (נכדה-ריינס)	
		ארבל בידק (נכד-אב)	
		ליאת אפשטיין	
		מיכל גלוק	9.3
		קטי פרנקו	
		ניצן אזורן (נכדה-שיינגזיכט)	
		טבע-הילרי וולף (נכדה-ארנולד)	
		אליהו מימרן (נכד-נמנוב)	
		גל וים סולומון (נכדות)	

מזל - טוב

ימי נישואין

לירון וצחי סננס	9.3
גליה ויונתן טוביס	10.3
אלה ועודד אבידור	12.3

נזכור

דייב לוי	3.4.86	כ"ג באדר ב' תשמ"ו
מיירון שוורץ	30.3.00	כ"ג באדר ב' תש"ס
רודה גולדמן	26.2.03	כ"ד באדר א' תשס"ג
מר אלכס לוי	2.3.89	כ"ה באדר א' תשמ"ט
גב' אסתר פיליפס	27.3.87	כ"ו באדר תשמ"ז

אצלנו ביישובנו הקטן, מאוד קשה להשבית שמחות, בעיקר כשמדובר בחגיגות בפורים. אז מה אם יורד גשם? אצלנו גשם זה שמחה וסיבה טובה מאד לשמח ולהשתולל.

את אירועי פורים פתחנו ביום חמישי אחר הצהריים, במפגש הגמדים והענקים במועדון החברים. במפגש גילינו האחד לשני, את מי הפתענו ופינקנו במשך השבוע שחלף. מי שרצה סיפר את החוויות שהוא עבר, הילדים הציגו את התחפושות שלהם וכמובן כולם התכבדו באוכל הובא והוגש. אין ספק, חוויה נפלאה ומרגשת לכל המשתתפים, כולנו פה אחד הסכמנו שצריך לקיים את הפעילות הזאת יותר מפעם אחת בשנה. (כמו מילות השיר "מדוע לא יחול פורים פעמיים בשבוע?"). למחרת יום שישי בערב נפגשנו המבוגרים למסיבה בארץ האגדות והסיפורים, המבוגרים כמו הילדים לא אכזבו, והתחפשו במיטב התחפושות. הי"בתיקים לא שכחו את המסורת, והציגו לפנינו את סיפור שלגיה ושבעת הגמדים מודל 2010. הייתה תצוגת תחפושות וכמובן שהיו זוכים. על המוזיקה האורות ואפקטים כיכב האחד והיחיד רותם איילון, שהצליח להוביל את כולנו לרחבת הריקודים. כיבוד כמובן ושתיה, "והעיר (הכפר) צהלה ושמחה"..... עד אור הבוקר.

כבר כתבתי שאי אפשר להשבית אצלנו שמחות? אז אנחנו ממשיכים עם חגיגות פורים..... במוצאי שבת 20:00 בערב אנחנו שוב נפגשים בחדר האוכל והפעם אנחנו נהנים מההמחזה (או כמו שקוראים לזה ביישובנו "זיג") של חברי המכינה על סיפור המגילה. הם הלבישו את הסיפור על חיי הצבא והצליחו להציג לפנינו מחזה מקסים מלא הומור וצחוקים. היה נחמד לראות את הפרצופים של החברה ולהכיר אותם יותר מקרוב. ביום ראשון שושן פורים התאספנו בחדר האוכל, לתחרות הכישרונות השנתית "בראבו". כאחת השופטים אני חייבת לציין שהמופעים היו מושקעים, ורמת הביצוע הייתה גבוהה מאד. לנו השופטים הייתה עבודה קשה מאוד לבחור את הטוב ביותר - ולכן כולם זכו במקום ראשון לפי כל קטגוריות הביצועים - כל הכבוד לכל המשתתפים וברכות על הזכייה, להתראות בשנה הבאה. את האירוע הזה קינחנו בפעילות ג'אגלינג בהדרכתו של אורן יוסף האחד והיחיד, ובריקודים לפי מקצבו של סהר קורן.

היות וכל כך הרבה שותפים יש להצלחה של החג מרובה האירועים הזה, אני אנצל את זכות הכתיבה שלי ואודה לכולם, שפעם אחרי פעם נרתמים ועושים למען חיי התרבות והחגים של כפר הנשיא. ומכאן אני שולחת חיבוק ונשיקה גדולה לכל מי שיש לו יד בהצלחה הגדולה של החג. תודה תודה..... נערי כיתות י' ו"א י"ב נסעו לבית השיטה, למסיבת פורים רבת משתתפים מכ-50 קיבוצים מהצפון. הם יצאו מאוחר וחזרו לפנות בוקר.

עוד כמה חדשות שמצטרפות לשבוע העמוס הזה והם:

אמנם הוא סיים כבר לפני כשלושה שבועות והדרגות כבר יושבות יפה על כתפיו, ברכות ללבנה אגם שסיים קורס קצינים, אנחנו גאים בך. תמשיך להפיק את המירב ממה שאתה עושה, ולהביא גאוה גדולה לעצמך למשפחה ולכולנו.

ברוכים השבים לג'וני ורונית הרמץ שחזרו מביקור אצל המשפחה בארה"ב. הם לא רק נהנו מהחופש והמפגש עם המשפחה, הם גם זכו לראות כמויות אדירות של שלג, ולחוות את סופות החורף של החוף המזרחי. לסיכום – אין כמו בבית גם אם יורד כאן רק גשם וקצת קר.

עוד אחד שחזר אלינו הוא הג'ינג'י הצעיר לבית משפחת פוקס, ברוך הבא עידו, כמו תמיד כייף לראות אותך ולא משנה מתי ומאיפה חזרת. שלום שלום ולהתראות בקרוב למירב בן אבי, שהגיעה לארץ לביקור בשבועיים הכי חמים של החורף, ונהנתה מכל רגע אחרי החורף שהם חווים שם בניו יורק הקפואה. כמו תמיד היה כייף לראות אותך ומחכים לך בביקור הבא.

חווייה פחות נעימה עברו רוי וג'ויס אב שמבקרים את ג'וני, בעלה ובנותיה בהוואי. הם נחשפו לכוננות הצונאמי שאיימה על החופים. נכון לימים אלה, האזהרה הוסרה והגלים הגדולים נרגעו.

שאפו שאפו לדין קורן, שבמהלך הצגת הסיום במגמת תיאטרון, נפל, ולמרות הכאבים וחוסר הנוחות המשיך להופיע. בסוף ההופעה התברר שהוא שבר את היד. אחרי ביקור מהיר בבית חולים וגיבוס היד, דין חזר להופיע למרות הגבס ואי הנוחות, ועל זה נאמר מזמן "ההצגה חייבת להמשיך". כל הכבוד.

התחלנו במזג האוויר, נסיים במזג האוויר. אין ספק אפשר להגיד שהיתה זו שנה ברוכה בגשם, כשמד הגשם שלנו מראה נכון להיום (יום שלישי בבקר) 504 מ"מ, הפסימיסטים שבינינו יגידו שזה לא מספיק, אבל אתם כבר מכירים אותי, אני מסתכלת על הכוס המלאה, ומודה למי שצריך על כל מ"מ גשם שירד החורף. וחץ מזה יש עוד חודש וחצי, שירדו עוד כמה מ"מ אז אין מה לקטר.

זהו להפעם כמו תמיד מומלץ לצאת לטייל לראות את כל המקומות המקסימים שיש לנו באיזור. זרימת המים בנחלים ובירדן, והפריחות המדהימות. יש לכם חדשות שאתם רוצים לחלוק אם כולם צלצלו לשר היא כותבת בשבוע הבא.

סוף שבוע נעים ושקט ושבת של אור סבלנות ושלווה,
באהבה גדולה ארי והשטיינרים

תודה מכל הלב

לכל מי שעזר, תמך וסתם נתן מילה חמה בתקופה שאיזי היה בבית חולים,
תודה מכל הלב!
יש לנו קהילה כל כך חמה ותומכת וכל פעם מרגישים את זה מחדש.
השירותים בקיבוץ – ובעיקר בתקופה הזו שנאלצנו להיעזר בשרותי הבריאות
והרווחה - הם מעל ומעבר.
באופן כללי בתור אחת שגרה בחו"ל אני מוכרחה לציין, שאם בשאר העולם רוב
השירותים היו מגיעים לרמה שאני חווה בכל ביקור – היה לנו עולם הרבה יותר
נינוח.
תודה לכם ולהתראות בקרוב.

אורה נמלי

ברור חיובי תרופות דרך כרטיס האשראי או חשבון הבנק

כל ברור שיש לכם בנוגע לחיובים דרך הבילינג, יש להתקשר למרכז השרות של
הכללית:
1222-2700 או 2700* (מטלפון נייד).
כשמתחיל ניתוב השיחות יש להקיש 1 – לעברית.
2 – ברורים כספיים.
3 – ברור חיובים על שרותים רפואיים.
לנו במרפאה אין פרטים בנוגע לחיובים אלו ולכן נודה לכם אם תפנו למרכז
השרות.

בהזדמנות זו, אנו מבקשות להזכירכם שיש להגיע עד ה-15 לחודש כדי להסדיר
את הזמנת התרופות לחודש הבא.

תודה ורק בריאות – צוות המרפאה

ג'ספר ג'ונס מצייר על בד

ג'ספר ג'ונס מצייר על בד ארנב- ברווז ליד אישה זקנה- צעירה. הוא משליך אותם אל הבד שם הם פוגשים בחלל הסטודיו שלו ביד צבועה עשויה גבס ובתמונה תלויה על קיר שצייר בדיוקנות על גבי הבד שהצבע נוזל ממנה, עובר את המסגרת המצוירת ונוזל אל הבד. ג'ספר ג'ונס בודק איך נבראת משמעות מהמתח המתקיים בין האובייקט למציאות, למקום ולזמן. מחשבותיו משוטטות כצל על פני התרבות האנושית. ויטינגשטיין ניגש אל ג'ספר ג'ונס ואומר לו- כאשר אנו ניצבים מול מציאות דו- משמעית ותוהים- איזו מהן אמיתית יותר? אם נבחר באחת מהן דו המשמעיות תיעלם ותהיה לאחת. אני יודע- אומר ג'ספר ג'ונס- הבעיה היא שהארנב כל הזמן בורח לי.

גמדים וענקים – חוויה

מדהימה

3 ימים של חוויה מרתקת עברו עלינו. הצטרפנו למשחק ויצאנו לשחק – הסתבר לנו שהגמדים שלנו משחקים את המשחק **ובגדול**. כל יום עברנו טרטורים, שיחות טלפון מאנשים לא מוכרים, היינו צריכים לפתור כתבי חידה ועוד ועוד הפתעות מרגשות, מתוחכמות ויצירתיות לא היה גבול למבול ההפתעות ש"הפלתם עלינו" בדרך הפעלתם לא מעט אנשים. גרמתם לנו להרבה צחוק, מתח וכמובן אוכל משובח. בחמישי בבוקר נירה על סף התמוטטות עצבים מרוב לחץ ומתח מהמשימה הבאה. כל טלפון שמצלצל אנחנו קופצים אולי זו המשימה הבאה!

אין ספק אלו היו 3 ימים קסומים. אנחנו רוצים באופן אישי להגיד לכם תודה תודה תודה היה נפלא ומפתיע וכיף גדול – לכם גמדים יקרים שגם יצאתם למשימה בשלוש בבוקר מגיע צל"ש.

תודה למארגנות מיה טיקוצינסקי ועינת דסקל . והמלצה לכולם אל תפספסו את החוויה בשנה הבאה ותקוו לזכות בגמדים מופלאים כמו שהיו לנו.

באירוע הסיום הסתבר שהגמדים הקטנים שלנו ששיחקו אותה בגדול הם מיכל וביני יודאיקין.

שוב תודה ולהתראות – כבר מחכים למשחק הבא נירה, מיכי, דין, סהר, ניתאי, תום ורז קורן

הכבלים של הוט – מסע בסבך האנלוגי

לפני כשנתיים הוחלט בכפר הנשיא להעביר את הטיפול בכבלים הפנימיים לחברת הוט. במסגרת זו הוצעו לחברים אפשרויות שונות להתקשרות עם חברת הוט, ביניהן אפשרות לחתום על הסכם לשירות דיגיטלי או להמשיך לקבל את השירות האנלוגי.

מי שבחר להישאר עם השירות האנלוגי נאלץ לשלם 48 ₪ מדי חודש ומי שבחר לקבל את השירות הדיגיטלי חתם על הסכם ומשלם בהתאם לחבילות אותן בחר.

משפחתנו שבחרה להישאר עם השירות האנלוגי ולקבל שירות דיגיטלי מחברת יס, משלמת לאורך כל התקופה 48 ₪ מדי חודש, אך כמו אחרים קיבלה שירות ברמה ירודה ביותר עד כדי אי קבלת שירות כלל.

הטכנאים שהתקינו בזמנו את מערכות הוט בקיבוץ עבדו בצורה מרושלת, התקינו מערכות בצורה מאולתרת ולא הצליחו לתת שירות ראוי כך שבכל בית תהיה קליטה ראויה ושמכשירי הוידאו בבתים יוכלו לעבוד במקביל לחיבור הכבלים, מה שחייב לנתק את החיבור בכל פעם שרצית להשתמש במכשיר הוידאו.

במהלך השיפוץ וההרחבה של ביתנו דאגנו להתקין גם את מערכת הכבלים שיוכלו לשרת את השידורים של הוט עבורם אנחנו משלמים זמן רב מבלי להשתמש, אך כשרצינו להשתמש הסתבר שאין קליטה ולא ניתן בעצם לממש את השירות עליו משלמים.

לפני למעלה מחמישה (5) חודשים פנינו לממונים על הנושא בבקשה לטפל בעניין ולאורך כל התקופה חזרנו וביקשנו פתרון, אך ללא תוצאה. לפני מספר ימים הגיע סוף סוף הפתרון בדמות טכנאים של חברה קבלנית שנותנת שירות למערכות של חברת הוט.

כאן מתחיל הסיפור החיובי. הגיעו שני טכנאים נחמדים, אחד בשם שמעון והשני בשם אדי. הם היו מנומסים וחביבים ונענו לכל בקשה שלנו. הם פתרו כל תקלה והיטיבו לטפל בנושא האפשרות לצפות בוידאו מבלי הצורך לנתק את חיבור הכבלים. הם חברו את כל הנקודות, החליפו כבלים ומחברים, ברגע שראו שהילדים הגיעו הביתה ונהיה קצת יותר מדי עמוס, עזבו והודיעו שיגיעו למחרת, ואכן הגיעו בבוקר למחרת, סיימו את הטיפול ואנחנו יצאנו מרוצים עד הגג. ראשית אנחנו מקבלים תמורה לתשלום רב השנים, ושנית ראינו שיש אפשרות לתת שירות טוב עם חיוך ורצון טוב ולספק את הלקוח. אני רוצה להודות לשני האנשים הנחמדים הללו ולשבח אותם על התנהלותם והתנהגותם שהייתה בלתי צפויה לחלוטין אצל גורמי השירות בישראל. תודה גם להרולד שלחץ ועשה כל מה שביכולתו על מנת לקדם את הטיפול בעניין.

אני רק שואל מדוע היינו צריכים להמתין זמן כה רב מאז שביקשנו לקבל את הטיפול, ומדוע לא נקבל זיכוי על כל התקופה בה לא השתמשנו ולא יכולנו להשתמש במערכת הכושלת שהותקנה בעבר?
אני קורא לכל מי שיש לו חיבור למערכת האנלוגית ולא עושה בה כרגע שימוש, לדרוש טיפול מיידי, כדי לקבל תמורה או לחילופין להביא להפסקת הגביה ממי שאינו חפץ בשירות הזה.

שלמה ויסבקר

נמאס כבר מכם

ממש נמאס כבר מהכלבים והחתולים המסתובבים באופן חופשי בכל מקום. מחרבנים על השבילים ועל הדשאים. מייללים ונובחים באמצע הלילה. רצים אחרי כל רכב ומסכנים את הנהגים. מתנפלים על אנשים העוברים לתומם בשבילים, או על רוכבי אופניים ומסכנים אותם. מפחידים ילדים בנביחות ובפעירת הלוע המאיים.

בעלי חיות המחמד חייבים להבין שבעלות על חיות מחמד אינה עניין פשוט שמסתכם באמירה "הכלב הזה שלי" או "החתול הזה שלי" ובדאגה למזון. המשמעות היא שיש להם אחריות לדאוג לכך שחיות המחמד לא יפריעו לסביבה בשום דרך או צורה, ואם לא יקפידו על כך, יצטרכו לנקוט נגדם או נגד חיות המחמד בצעדים שלא בהכרח יהיו נעימים.

פשוט נמאס למרבית הציבור שאינו מגדל חיות מחמד לסבול מההתנהגות הבלתי אחראית בעליל של בעלי החיות והחיות שאיני בטוח כלל שהן אכן מחמד.

אני קורא להנהלת הקיבוץ להתחיל לנקוט בצעדים קיצוניים בהרבה ממה שקרה עד היום על מנת להבהיר שההנהלה תומכת ברצון הציבור לחיות באיכות חיים סבירה ללא הפרעות שאינן מחויבות המציאות כלל.

יש לחייב את בעלי חיות "המחמד" לקשור אותם בבית או בחצר, להוציא אותם לטיול קשורים ברצועה ולאסוף את צרכיהם כפי שקורה בכל עיר מתוקנת במדינה. למנוע מהם לנבוח או לילל בשעות הלילה מחוץ לבית. למנוע מהם להסתובב חופשי כאילו הם חלק מהחברה בכפר הנשיא. מקומן של חיות "המחמד" בבית בעליהן בלבד ולא ברשות הרבים.

שלמה ויסבקר (מבלי שביררתי מניח שבשם חלק גדול מהציבור)

זכויות הציבור לדעת

את המכתב המצורף מטה כתבתי לפני שבוע בעקבות מפגש שהתקיים עם הו"תים במפגש. המכתב נשלח לפרסום בדברי הכפר, אבל שושנה הודיעה לי שברוך מבקש לדחות את פרסומו כי לא נותר לו זמן להגיב. בינתיים התקיימו שיחות עם אלק (רכז מנהל ומשק) על מנת למצוא פתרון לנושא כיסוח הדשאים הפרטיים שאיננו מתוקצב בתכנית 2010. להלן המכתב שכתבתי על מנת לעשות סדר בשמועות, ולהבהיר את העובדות:

"בחודשים האחרונים אני מסתובב בהרגשת אי נוחות לגבי שרות הכיסוח הדשאים של החברים ומה שעתידי לקרות. והנה, הנבואה הגשימה את עצמה. לכן, אני מרגיש מחויבות לפרוש בפני ציבור את השתלשלות העניינים והחלופות שעומדות לרשותנו לפתרון הבעיה. העובדות:

- ב 2005 התחלתי לנהל את ענף הנוי לאחר שהוא נוהל ע"י קבלן חיצוני.
 - פעילות הנוי (במסגרת התקציב שתוקצב בתכנית משק) הוגדרה כתחזוקת כל השטח הציבורי.
 - בישיבת הנהלה (3.4.2008) אושרר הסכם "שירותי תחזוקה של ענף הנוי".
 - מתוך סיכום הישיבה: "השטחים הפרטיים (כפי שהוגדרו במפת שיוך הדירות ומפת השטחים) הינם באחריות החבר"..... "כיסוח דשאים פרטיים באחריות החבר"..... "ענף הנוי יעשה כל מאמץ לכסח את הדשאים הפרטיים".
 - היום המחיר המקובל בענף הנוי הקיבוצי הוא 180 ₪ לדונם, לא כולל כריתת עצים וריסוסים. אצלנו המחיר עדיין עומד על 88 ₪ (כולל כריתת עצים וריסוס), למרות עליה במחירי הסולר (105%), דלק (35%) וחומרי ההדברה (110%).
 - **עלות שנתית של כיסוח של הדשאים הפרטיים (שעות עבודה, אנרגיה, בלאי) נעמדת ב 44,000 ₪.**
 - **השרות הלא מתוקצב ניתן לכ 80 משפחות בעלות דשאים.**
- עד כאן העובדות. עכשיו הסבר קצר להשתלשלות העניינים בחודשים האחרונים.
- במשך הארבע שנים האחרונות אני מבקש מעת לעת שיעדכנו את מחיר התחזוקה לדונם בכפר הנשיא.
 - בנובמבר 2009, במסגרת הדיונים שלי עם ברוך לגבי תכנית 2010, הסברתי שענף הנוי לא יוכל לעמוד בכיסוח הדשאים הפרטיים ללא מימון נוסף. זאת מכיוון שפעילות זאת נעשתה מתוך רצון טוב ולא במסגרת התקציב של הענף.
 - ברוך ביקש זמן לבדוק את הסוגיה לקראת תקציב 2010.
 - בתחילת דצמבר (אם זכרוננו אינו מטעה אותי) אושר תקציב 2010 ללא התייחסות לנושא כיסוח הדשאים הפרטיים ב 2010.
 - לפני יציאתו של ברוך לחו"ל הגשתי לו מכתב בקשה לעדכון התקציב על מנת שאוכל להמשיך לשרת את החברים והתושבים בכיסוח הדשאים הפרטיים. ברוך הודיע לי שיטפל בנושא עם שובו.
 - למרות שמכתב מסודר התקבל אצל המנכ"ל עוד בשנת 2009, קיבלתי החלטה לא לערוך שינויים בשרות עד שובו של ברוך מחו"ל. עלות השרות הלא מתוקצב בינואר 2010 עלה לענף הנוי כ 3,000 ₪.
 - בישיבה שהתקיימה עם ברוך לאחר שובו (9.2.2010), הבהרתי שלא אוכל להמשיך לקיים את השרות ללא מימון. ברוך הודיע לי שיבדוק את הנושא והסכים שכיסוח הדשאים הפרטיים לא כלול בהסכם הנוי. ביקשתי מברוך שיוציא סיכום והודעה לציבור.
 - שרות כיסוח הדשאים הפרטיים הופסק לאחר הישיבה הנ"ל.
 - בעקבות פניה של חברים לגבי הפסקת הכיסוח, הפניתי אותם לברוך לקבל תשובות. כשראיתי שזה לא מספק פניתי לשולמית ובקשתי להופיע במפגש כדי להסביר לחברים הו"תים למה אינני יכול להמשיך בכיסוח.

ברור לי שנושא תחזוקת הדשאים הפרטיים חשוב לחברים והטיפול בו איננו פשוט. במיוחד לחברים הותיקים שאין ביכולתם לעמוד במשימה. אני מעוניין להמשיך בשרות, אבל מרגיש אחריות, בתור מרכז הנוי לעמוד בתכנית העבודה והתקציב (למרות שאיננו ריאלי). במידה ויש למי שהוא רעיון איך ניתן לפתור את נושא הכיסוח, תוך כדי עמידה בתקציב, אשמח לשמוע ולבחון את הדרכים ליישומן. בהזדמנות זו, אני רוצה להודות לשולמית, שמחה וזמי שאפשרו לי להסביר לחברים את השתלשלות העניינים.

בשם צוות הנוי
ג'קי"

עד כאן המכתב. דרישתי הראשונה היתה שסיכום הפתרון לכיסוח הדשאים הפרטיים יפורסם לחברים בהקדם. נכון להיום נמצא פתרון לכיסוח הדשאים של כל החברים הפנסיונרים. לגבי שאר החברים והתושבים, נא לפנות לאלק. בשם צוות הנוי, נשמח להמשיך לשרת את הציבור בתחזוקה ופיתוח הנוי הפרטי והציבורי בכל רחבי כפר הנשיא. לכל שאלה ובקשה, אנו עומדים לרשותכם.

שבת שלום
ג'קי

זה לא שדה

("זה לא מקטרת" רנה מגריט)

שדה הוא מקום בו זכרו של
הרוע הופך אותו לאפשרי

ויאמר קין אל הבל אחיו
ויהי בהיותם בשדה, "אחי,
זה שדה, אם תיטיב שאת
ואם לא השומר אחי אנוכי".

יש שדה איש ימצא בו
נערה והחזיק בה ומת
אשר שכב עימה לבדו
כי בשדה מצאה צעקה
הנערה אין מושיע לה.

יש שדה אני לדודי
ועלי תשוקתו, נצא השדה
נלינה בכפרים. "זה לא שדה"
אומר רנה מגריט וצוחק
"זה שדה של שיר השירים".

ובאמצע כל היאוש הזה
פּוֹרְפֵטוֹם מוֹבִילָה נֶצְחִי –
שדה עורג אל רגביו הכהים
רכים נפתחים לאט לקראת
החורף כמו פצע ישן

שנדמה תמיד ישנו שם

להגיה זוכר וחד כסכין.

פ י נ ה ק ט נ ה ו י ר ו ק ה

זהו, האביב הגיע, הנדידה החלה ואפשר לראות חסידות ועגורים נודדים צפונה חזרה לאירופה. כמו כן, ישנה פריחה מדהימה של תורמוסים בירדן בין המשאבות לטורבינה. גם הגלבוע פורח וישנה פריחת צבעונים גם מתחת לכפר גלעדי, אז צאו לטייל.

מחר ובשבת 5-6/3 מתקיים קורס טיבוע ציפורים. המעוניינים מוזמנים להתקשר לנדב 052-3869444. העלות 250 ש"ח.

לרשות הטבע יש "צעצוע" חדש שנקרא רובונץ. זהו טיסן בצורה של נץ. הרעיון הוא שהטיסן יבריא ציפורים מהשדות, או מלקנן על עמודי חשמל, ובכך למנוע פגיעות של ציפורים ע"י התחשמלות או הרעלה. עוד סימן שהאביב הגיע – אפשר לראות וגם לשמוע את הציפורים שמחזרים אחרי הנקבות.

בסקר ציפורי המיים, מצאנו ירידה של מספר ציפורים. יש הטוענים בגלל הגשם החזק שירד. רוב הציפורים היו בשדות המוצפים, או פשוט לא נספרו בכל מקורות המיים, כמו פעם, ואז פיספסו מספר ציפורים. בקיצור – נצטרך לספור שוב בשנה הבאה, בשבוע השני של ינואר. כמובן שאתם מוזמנים.

זהו להפעם
אז שיהיה לכולנו סופ"ש ירוק,
איציק.

ת פ י ל ת ק ב ל ת ש ב ת .

החל מיום שישי 12/02/10 תפלת קבלת שבת לכל המעוניין במועדון החדש על השעה המדויקת תבוא הודעה.

יוחאי והרולד

דברי החמור

ידידו הטוב ביותר של החמור.

רשימת האתרים אליהם מובילים אותי "שבילי החמורים" הנפרסים בפניי, הולכת ומתארכת. לאחר שהבטחתי לבקר במדגה האורגני של קיבוץ גבע, בודאי התעורר בי החשק להשתתף, במירוץ החמורים של פיירפלי, עליו סיפרתי בשבוע שעבר. וחשבת לעצמי שאם כבר אהיה בסביבת הרי הרוקי, כדאי שגם אכבד בביקור את המצבה שהקימו תושבי העיירה לכבודו של החמור, בעל השם הלא מחמיא – **שורטי**, וידידו הנאמן והמסור הכלב הדלמטי בעל השם הלא פחות מחמיא – **באם**. **כששורטי** קשישא יצא לגמלאות מעבודתו, נמצא לו חבר לא שיגרתו, בדמותו של הכלב **באם**, שלא עזב אותו לרגע. הוא היה מוליכו בשבילי היער כשהחל להתעוור. יום אחד **כשבאם** צד לו ארנבות ביער, ולרגע לא השגיח על ידידו הזקן, טעה **שורטי** בין עצי היער ומצא עצמו משוטט על הכביש הסואן, עד שפגעה בו משאית והרגה אותו במקום. תושבי העיירה השליכו את נבלת החמור המת למזבלה המקומית, אך **באם** הגיע ונעמד ליד נבלת החמור והחל מילל ובוכה בקולי קולות, כשהוא ממאן לעזוב את המקום. נכמר לבבם של תושבי העיירה למראה ומשמע הכלב המתאבל על חברו הטוב, וערכו **לשורטי** קבורה מסודרת. אך **באם** בשלו עומד ליד הקבר ומקונן על חברו המת. ימים ארוכים התאבל הכלב על ידידו החמור, סירב לאכול ולשתות, ולאחר מספר ימים מת משברון לב. התושבים קברו אותו ליד חברו הוותיק לאמור: בחייהם ובמותם לא נפרדו...

תודו שבאמת שווה להגיע לעיירות הללו בהרי הרוקי, אם לא כדי לחפש/או למצוא זהב, ואם לא בזכות הנופים המשגעים, אז לפחות כדי לכבד את גיבורי התרבות המקומיים.

קנרית הרי הרוקי.

ואם אתם כבר בסביבה, ומקומי ישאל אתכם בגאווה לוקאלית בלתי מוסתרת: האם כבר שמעתם את "**קנרית הרי הרוקי**". דעו לכם שאין הוא מתכוון לציוץ של ציפור מקומית נדירה, אלא דווקא לנעירות **אי-אה** של חמורים, שזכו לכינוי החיבה מהכורים בתקופת הבהלה לזהב של המאה ה-19.

אבי רוזנקרנץ

אוי למי שמעז להפר את "הסדר הטוב"

לגמרי במקרה יצא לי להיות מחובר קצת לשני אירועים שהרעישו השבוע את החברה הישראלית. מעניין שכל אחד מהם נמצא משני עברי החברה- אחד מימין ואחד משמאל. ואני מתכוון לפרשיות של הרב מוטי אלון מצד הכלה ויצחק לאור מצד החתן. שניהם אנשים מאוד מרשימים ובעלי מוניטין וכריזמה במחנותיהם ושניהם עשו מה שעשו לאורך זמן רב. לגבי הרב אלון, ידיד מאוד טוב שלי לקח חלק בשיעורים שלו במגדל בשנים האחרונות. במקרה של לאור, הסיפור שלו התפוצץ בבלוג של מישהי שאני מכיר באינטרנט. מה שקרה הוא ששר ההיסטוריה השליך את שניהם באותו שבוע אל הכבשן התקשורתי וגרם להם להזיע בו כהוגן. ובלי הבדל גזע מין ושמאל ימין, יכולת לשמוע ולראות חסידיים עיוורים של שניהם טוענים כמעט אותן טענות כנגד מי שהעז לפגוע ב"אליל" שלהם. ושוב הוכח בפעם המי יודע כמה, שהתנהגות סדרתית יכולה להתקיים בכל קבוצה, עדה או מפלגה. פשוט היה מזעזע לגלות שוב עד כמה נמוך יכולים בני אדם לרדת כאשר הם מגינים על משיחם.

ניסיתי לחשוב על הדבר במבט כולל ולהעלות גם איזושהי תובנה פרטית לגבי האופן שבו מתעצבת ההתנהגות האנושית אל מי שנתפס בעיניה כמפר הסדר הטוב. וזה מה שהעליתי:

בראשית היה "הסדר הטוב".

"הסדר הטוב" הוא זה שתמיד הוא נוח לנו ומאפשר ליהנות מהחיים. נכון, ישנם בו כמה דברים, כאלה ואחרים, הטורדים מעט את שלוות רוחנו, אבל על מנת לא להפר את "הסדר הטוב" אנחנו מעדיפים שלא לעשות איתם דבר.

הבעיה מתחילה כאשר אנשים ונשים אחרים (שהם לא אנחנו) מתחילים להפר את "הסדר הטוב" ואת השלווה שהוא מקנה לנו. ואת זאת הם עושים כדי שיהיה סדר טוב באמת, כזה בלי מירכאות. אז זה כבר באמת מתחיל להיות בלתי נסבל בשבילנו. וכדי למחות על הזוועה אנחנו מצקצקים בלשוננו ועושים נו נו למגעילים האלה שככה טורדים את מנוחתנו. יש לנו אפילו שם בשבילם, "מפרי סדר" אנחנו קוראים להם (ואת זה אנחנו עושים באמת ללא הבדל דת גזע ומין, מבחינת "מפרי סדר" אנחנו אף פעם לא מפלים אף אחד וכוללים תחת הכותרת הזאת את כולם: נשים, ערבים ושמאלנים אם אפשר. כל אלה שלא נותנים לנו להטריד, לכבוש, לרכוש ולהשתלט ובעצם להמשיך וליהנות מן "הזכות" לעשות ככל העולה על רוחנו בלי שאף אחד או אחת יפריעו לנו לבצע את זממנו).

מה שאנחנו נוטים לשכוח, בדרך כלל, שבשביל ש"הסדר הטוב" יהיה קיים כפי

שהוא מוכר לנו היום, זה שאנחנו כל כך נהנים ממנו, היו בני-אדם ששילמו בזמנם מחיר יקר כדי להפר אותו. בזמנם. אנשים כמו אברהם לינקולן (שהיה מפר סדר ברמה היסטורית של ממש) ומרטין לותר קינג, מהטמה גנדי הזכור לטוב, אמה גולדמן, רוזה לוכסמבורג, ואפילו ברוריה מפרת הסדר הידועה לשמצה מהתלמוד, ששילמה בחייה על חכמתה ועל שהעזה לקרוא תגר על חכמתם ומעמדם של הגברים בחברה. בלעדי כל אלה, הסדר הטוב, הקיים כיום ביחד עם כל הדברים שעדיין צריכים להשתנות, לא היה מתקיים.

תמיד מרתק לגלות עד כמה גם היום עדיין ישנם נשים וגברים שמעזים לצאת מבין לשורות משתפי הפעולה עם "הסדר הטוב" ובכל זאת ולמרות הכל לערער את ועל "הסדר הטוב". ולמרבה הפלא (בעצם כבר לא כל-כך למרבה הפלא) רוב בני האדם במקום להצטרף למאבקם כפוי הטובה הם מעדיפים אמנם ליהנות מפרי עמלם של הנאבקים, אבל מצטרפים בחדווה אל אלה הסוקלים אותם באבנים.

מעלה מחשבות נוגות על החברה האנושית.

דודו פלמה

מתגייסים לצבא המתנדבים של גלעד

מתארגנים למפגשים בצומת הגומא

אחת לשבוע בימי שישי בין השעות: 10.00-11.00

דרושים/ות :

איש/ת- טכני/ת המצטרף/ת לקבוצה.

תפקידו/ה: לתלות את השלטים סביב הצומת, ולדאוג לתחזוקתם השוטפת במהלך כל ימות- השבוע!! (מתיחתם, החלפת- בלאי וכד')

סדרן/ית עבודה המצטרף/ת לקבוצה.

תפקידו/ה: לתאם בין החברים, ולשלוח הודעות לכל אחד, באיזה תאריך הוא מתייצב בצומת. יש לוודא בעזרת דוא"ל חוזר, שכולם אכן יכולים להגיע. יש לחלק את הקבוצה לשתיים, כך שכל אחד יתייצב לסירוגין, (שבוע כן שבוע לא).

להצטרפות ולסיוע באיתור מתנדבים/ות :

שלי רייס, 052-4255063 סמדר דהאן, 054-5974313

התגייסתי! ומי עוד...?

מבזקי התנועה / אביב לשם

זהו לוגו אירועי "מאה שנות קיבוץ" של התנועה הקיבוצית.

לאורך השנה נקיים אירועים וטקסים מגוונים בהם נבקש את השתתפותם של חברי קיבוצים שונים אשר ייקחו חלק ייצוגי פעיל באירועים, או יספרו בתקשורת את סיפורם. לא מיותר לציין שהדבר יביא גאווה לקיבוץ ממנו יבחר הנציג. אנו מבקשים להיעזר בכם- חברים וממלאי תפקיד בקיבוץ- בקבלת המלצות שמיות (המוסכמות עם החברה) בתחומים הבאים:

- חברות וחברי קיבוץ שהשנה חוגגים/יחגגו 100 שנה (או יותר) והם עדיין בכושר פיזי ומנטלי סביר.
- צעירים/ות מצטיינים/ות (עד גיל 40) בתחומי: חינוך, מדע ואקדמיה, צבא, ספורט ומוסיקה.
- משפחות להן חמישה (או ארבע) דורות בקיבוץ- על מנת להציג המשכיות והתחדשות

נשמח לקבל מידע בהקדם, עדיף בדוא"ל מסודר ומפורט (כולל דרכי התקשרות) לאחת מהכתובות המצורפות. אין התחייבות להשתתפות של מי משמות המומלצים שיתקבלו במטה האירועים!

בתודה מראש על שיתוף הפעולה:

אביב לשם, דובר התנועה הקיבוצית, דוא"ל: dover@tkz.co.il
 חמי סל, מטה אירועי המאה לקיבוץ, דוא"ל: hemi_s@bezeqint.net
 דורון רות, מטה אירועי המאה לקיבוץ, דוא"ל: doron@i-studio.co.il

הפינה הויזואלית

דוד אלמן

שבת שלום

Parents Page 05.03.10

Village News:

It's hard to stop celebrations in our own little community, especially when Purim is involved. So what if it rained? Rain is a reason to feel joyous, right? ...and so we celebrate!

The Purim festivities started on Thursday afternoon when the gremlins met in the club room. There we identified each other and some of us were in for some surprises as to who did what for whom during the past week. Various people mentioned their experiences and told some of the highlights and then the kids exhibited their costumes - of course there was plenty to 'nosh'. Seems like everyone was very happy with the outcome and think it should definitely be repeated next year. The following evening, Friday, was the purim party for adults (or almost adults...) in the dining hall. This year the theme was fairy tales and legends and some of the costumes were fantastic. The 12th graders, true to tradition, also took part and showed off their performance of Snow-white and the 7 dwarfs 2010. There was also a parade of costumes and winners for the most original. The DJ was none other than our own Rotem Ayalon, who also handled the lighting effects and made it easy to pick up the beat and drag our feet to the dance floor. There were refreshments on the tables and hard drinks for sale at the bar - and, as it is written: "...feasting and joy 'till break of day"!

Already said that it's hard to stop a good celebration and so we continued to celebrate on Saturday. At 20:00 we clamored into the dining hall to watch a 'zig' put on by the pre-army class - the classic 'Purim Shpeil'. They made the story relevant to army service, of course, and it was a good opportunity to see them all and get to know them a bit more intimately. On Sunday we were in the dining hall once again, but this time for the kids show in the Bravo format of original talents. Everyone was so good that the judges couldn't decide and so they all won 1st prize! At the end we had a juggling exhibition by the one and only Oren Yosef and dancing to the rythm of Sahar Koren.

There are so many people involved in organizing the holiday celebrations that it's impossible to thank them by name but thank them ALL for helping to make the holiday as wonderful as it was! The 11th and 12th graders celebrated their Purim party at Beit Hashita with kids from about 50 kibbutzim here in the north. They left for Beit Hashita after showing off there costumes here and returned at dawn!

NEWS: Despite the fact that he actually finished a couple of months ago - Mazal Tov to Livneh Agam who is wearing his officers bars. Hope you are enjoying your new status and job in the army. Bet your parents are proud of you too...!

Ronit & Johnny Harmatz are back from their family visit to the USA. They also managed to see quite a bit of snow as well and a winter storm in full force. But while they were gone we had a good deal of rain. Guess it's a good tradeoff!

Young 'Gingie' (Ido) Fuchs is also back from abroad too. Doesn't matter where they come from, we're always happy to see the kids return.

Merav Ben-Avi was here for a couple of weeks and has just returned to the USA after visiting with mom, Liela. She managed to get out of NY before it closed down for the blizzard and had two very warm weeks here.

Joyce and Roy Abb who are visiting Joanie in Hawaii had somewhat less of a good time. They had to prepare for a tsunami that was expected to reach the shores of the island paradise. But in the meantime the warnings have been removed and they can now have some sun and fun.

Clap hands for Dean Koren who fell during the end of high school show put on by the theater group and despite the pain and discomfort carried on playing. Afterwards his arm was put in a cast and he went back to playing his part. As they say: the show must go on!

We started with weather, so let's finish with weather: so far we've had 504 mm of rain (and hopefully a bit more will fall before the end of the season). The pessimists keep saying that it's not enough and the optimists who bless every drop and hope for more!

We still recommend that you get out and hike a bit in nature and see all the spring blooms. Have a very pleasant weekend and shabbos,

The Steiners

Anniversaries:

09.03	Liran (Glick) and Tzachi Senana
10.03	Galya (Geneslav) & Yonathan Tubis
12.03	Ella & Oded Avidor

Birthdays:

07.03	Shai Whitham Eitan Messiah (Sina grandson) Tal & Sean Shor (Jackson grandchildren)	08.03	Michael Ehrenberg Dror Collins Anir Nitzan (grandson) Noa Oren (raines grand-daughter) Arbel Bedek (Abb grandson) Liat Epstein
09.03	Michelle Gluck Katy (Goldberg) Franko Nitzan Azran (Scheingezicht g/d) Teva-Hillary Wolff (Arnold g/d) Eliyahu Mimran Gal and Yam Solomon (twin g/d)	10.03	Frankie Glick
12.03		12.03	Adam Ben-Chanoch Keren Gedalizon Renana Doari (grand-daughter)
13.03	Roy Abb		

Notices

Any inquiries about payments for prescriptions via the HMO should be addressed to their service center: phone 1222-2700 or *2700 from you mobile phone.

When the answering machine picks up, you should press 1 (for Hebrew), then 2 (charge inquiries) then 3 (medical service charges).

The clinic staff has no access to these files and only the person concerned call call the service center for information regarding charges to their account.

We remind you that you must come by the 15th of every month to collect your prescriptions.

Thank you! - The Clinic Staff

Kabbalat Shabbat Prayers

Starting 12.03.10 we will be holding a short service in the club room. The hour of the service will be posted each week. Hope to see you there!

Yochai and Harold

Commemorations:

03.04.86	Dave Levi	באדר ב' תשמ"ו	כ"ג
30.03.00	Myron Schwartz	באדר ב' תש"ס	כ"ג
26.02.03	Rhoda Goldman	באדר א' תשס"ג	כ"ד
02.03.89	Mr. Alex Levine	באדר א' תשמ"ט	כ"ה
27.03.87	Mrs. Esther Phillips	באדר תשמ"ז	כ"ו